

داستان‌های مثنوی

(به زبان نشر)

پنجم
www.ketab.ir

داود جمشیدی نیا

سروشانه	: ۱۳۵۰ - جمشیدی نیا، داود.
عنوان قراردادی	: مشتوفی
عنوان و نام پدیدآور	: داستان های مشتوفی / مولف داود جمشیدی نیا.
مشخصات نشر	: تهران : الماس داش، -
مشخصات ظاهري	: ج. -
شابک	: دوره: ۹۷۸-۶۰۰-۵۰۴۴-۹۳-۵؛ ۹۷۸-۶۰۰-۵۰۴۴-۸۹-۱؛ ۹۷۸-۶۰۰-۵۰۴۴-۹۲-۸؛ ۹۷۸-۶۰۰-۵۰۴۴-۹۱-۱؛ ۹۷۸-۶۰۰-۵۰۴۴-۹۲-۸؛ ۹۷۸-۶۰۰-۵۰۴۴-۹۱-۱
وضعيت فهرستنويسي	: فبيا
يادداشت	: كتاب حاضر اقتباسی از كتاب "مشتوفی" اثر مولوی است.
موضوع	: مولوی، جلال الدین محمد بن محمد، ۶۰۴ - ۶۷۲ق. مشتوفی - اقتباس ها
موضوع	: داستان های کوتاه فارسی - قرن ۱۴
شناسه افزوده	: مولوی، جلال الدین محمد، ۶۰۴ - ۶۷۲ق. مشتوفی
ردبندی گنگره	: PIRA: ۱۱/۵۵۸۸۵۲۱۳۸۹
ردبندی ديوبي	: ۸۳/۶۲
شماره کتابشناسی ملي	: ۲۰۹۴۳۹۰

رئالت امریکا شر

تلفن: ۶۶۴۹۳۷۵۳

ناشر	: انتشارات الماس داش
عنوان كتاب	: داستان های مشتوفی (به زبان فارسی)؛ دفتر پنجم
نويسنده	: داود جمشیدی نیا
ناظر چاپ	: سیدناصر الدین گشتایی
چاپ	: جباری - ۷۷۶۰۸۳۲۴
ليتوگرافی	: آرمان سا- ۶۶۴۹۴۶۵۲
شمارگان	: ۱۰۰ جلد
نوبت چاپ	: اول - ۱۴۰۲
قيمت	: ۵۵۰۰ تومان
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۵۰۴۴-۹۲-۸
شابک دوره	: ۹۷۸-۶۰۰-۵۰۴۴-۹۳-۵
مرکز پخش	: ميدان انقلاب خيابان رشتچي بن بست يكم
	: پلاک ۴ واحد ۳ تلفن: ۶۶۱۲۵۶۹۴

فهرست مطالب

۴	پیشگفتار
۶	مقدمه
۸	زندگی نامه مولانا
۱۱	داستان های مثنوی به زبان نثر: دفتر پنجم
۱۱	حکایت میهمان پرخور و حضرت محمد(ص).
۱۵	حکایت آن عرب که سگش از گرسنگی می مرد
۱۶	قصه زندانی شدن بره آهو
۱۷	قصه طاوسی که پرهای خود را می کند.
۲۱	قصه ایاز و حسادت اطرافیان شاه
۲۶	توبه نصوح
۲۹	حکایت خر و شیر
۳۳	حکایت خر هیزم فروش
۳۴	حکایت شخصی که از ترس به درون خانه نگشت
۳۴	حکایت زاهدی که دست از جان شسته بود.
۳۶	حکایت دزد و باگبان
۳۸	حکایت درویشی که غلام خوش لباسی را دید
۳۹	حکایت آن مُوذن بدآواز
۴۰	حکایت زنی که به شوهرش گفت، گوشت را گربه خورد
۴۱	حکایت امیری که از غلامش شراب طلب کرد و زاهدی که آن را شکست
۴۳	حکایت مات کردن دلک، شاه را در بازی شترنج
۴۴	حکایت آن مهمان و زن صاحبخانه که گفت مهمان در گردن ما ماند
۴۶	حکایت آن صوفی نازپروردہ که به جنگ رفته بود
۴۸	حکایت مجاهدی که سکه هایش را تک تک به درون آب می انداخت.

مقدمه

مردم جامعه کنونی ما بهدلیل مشغله‌های فراوان متأسفانه از دریای حکمت و ادب فارسی که در دنیا زبان‌زد نخبگان سایر ملل می‌باشد دور افتاده‌اند. افرادی هم‌چون گوته آلمانی یا آنهماری شیمل و یا مرحوم نیکلسون و صدھا نفر از عالمای داخل و خارج که هر یک در مدح ادبی شعر فارسی، کتاب‌ها نگاشته‌اند مرا بر آن داشت با توجه به وسع و دانش اندک خود به قصد ترویج فرهنگ اصیل انسان‌ساز ایرانی و اسلامی و انجام تکلیف و نه به عنوان خودنمایی جسارت‌آ قدمی هرچند کوچک در مقایسه با کارهای ژرف و اقیانوس‌وار فضلای این علم بردارم. پس از مدتی تأمل در این موضوع دیدم عاملی که باعث جدا افتادن مردم از این وادی شده است، اول مشغله‌های روزمره آن‌ها و دیگر سنگین بودن زبان. هرگونه ادبیات کهن ما و سختی درک آن برای عامه است که باعث خسته شدن و دوری آنان شده است. لذا بهدلیل ارادت خاص به مثنوی مولوی تصمیم گرفتم اشعار مثنوی شریف حضرت مولانا را که تماماً نهاده‌گرفته از فرهنگ اصیل اسلامی و مُنبع از اخلاق و عرفان می‌باشد را به زبانی ساده و شیوا و داستان‌وار و به صورت چکیده درآورده تا باعث جذب اقساط جامعه به خصوص نوجوانان عزیز گردیده و از این دریای حکمت متنعم شوند، ضمن این‌که در وله اول قدمی در ارتقای سطح روحی و فکری خود برداشته باشم. مردم تصور می‌کنند که رابطه ما با مثنوی رابطه‌ای است خشک و بی‌محتو، رابطه‌ای در سطح الفاظ و ادبیات، حال آن‌که مثنوی پیامی بس عمیق در خود نهفته دارد، پیام مثنوی هشداری است به انسان، فریادی است برای بیداری و خروج از حصار نقش‌های ساخته ذهن او، مثنوی ما را با شرح رنچ‌های خویش در یأس و نومیدی رها نمی‌کند، با صدھا اشاره، داستان و تمثیل نوید می‌دهد که می‌توان ترک غربت کرد و به نیستان اصیل خویش بازگشت، داستان‌هایی که در آن هزار نکته اخلاقی، اجتماعی و... وجود دارد که می‌توان با خواندن و درک درست از آن در ارتقای کمالات انسانی قدم‌های بزرگی برداشت. با این وصف کار خود را به حول و قوه الھی و بهره‌گیری

از تفاسیر و شرح‌های مثنوی موجود و استفاده از ارشادات استاد گرانقدرم دکتر شمس‌الدین ربیعی که خداوند طول عمر و سلامتی به ایشان عنایت فرماید از دفتر اول مثنوی مولوی شروع نمودم، ولیکن از داستان اول که همان سر نی یا نی‌نامه معروف است به‌دلیل داستانی نبودن موضوع و این‌که مبادا نتوان حق مطلب را به‌طور احسن و آکمل ادا نمایم صرف‌نظر کرده و از داستان دوم که داستان عاشق شدن کنیزک و پادشاه است شروع نمودم. باشد که مرضی درگاه خداوند متعال قرار گیرد.

داود جمشیدی‌نیا